

Artícle Genèric

[Anàlisi de conjuntura](#)

Vents financers de cara en l'economia global

Contingut disponible en
Anglès Espanyol

El sentiment dels mercats financers millora. Després d'una arrencada d'any turbulenta als mercats financers, en les últimes setmanes, els ànims s'han temperat. L'anunci de diverses mesures monetàries de caràcter expansiu a la Xina i les primeres temptatives dels grans productors de petroli d'aproximar posicions sobre una hipotètica reducció de l'oferta han contribuït a millorar el sentiment inversor. Malgrat aquesta contenció del deteriorament financer, la intensitat i la durada de l'episodi s'han començat a traslladar a l'esfera de l'economia real, com ho comença a reflectir el deteriorament dels indicadors de sentiment econòmic. Si a això hi afegim el fet que, en moltes economies avançades i emergents, el final del 2015 va ser una mica més feble del que s'havia previst, cal esperar que, el 2016, el creixement mundial sigui una mica menys expansiu del que es considerava un temps enrere.

Un ajust de perspectives moderat. En particular, a conseqüència de la revisió a la baixa del creixement per a enguany als EUA, al Japó, a la zona de l'euro i a certs emergents (com Mèxic o Indonèsia) i de la intensificació prevista de la recessió al Brasil, esperem que el creixement mundial se situï en el 3,4% el 2016, en relació amb el 3,5% considerat anteriorment. Es tracta, per tant, d'un ajust moderat que continua implicant que l'economia mundial accelerarà el ritme en relació amb el 2015. En aquest escenari, el 2016, el grup d'emergents creixerà el 4,4% i el d'avançats, l'1,9%. El 2017, l'expansió mundial es revifarà, gràcies al millor to dels emergents i, amb menys intensitat, dels avançats. Malgrat que el creixement mundial serà menor del que s'esperava, la probabilitat d'un escenari en què cristal·litzin els elevats riscos a la baixa encara persistents (inclosos una hipotètica intensificació de la incertesa financera, les dificultats per assegurar l'aterratge suau de l'economia xinesa o els deterioraments addicionals de la situació d'emergents fràgils com el Brasil, Rússia, Sud-àfrica o Turquia) no canvia en relació amb el que consideràvem el mes passat.

L'expansió dels EUA i de la zona de l'euro s'ajorna una mica. El creixement en el 4T 2015 va ser idèntic als EUA i a la zona de l'euro (el 0,3% intertrimestral). Les dues economies comparteixen, també, una arrencada d'any menys expansiva del que s'havia previst, i també és semblant el patró de creixement que esperem per al conjunt d'enguany, en ajornar-se l'expansió a la segona meitat. No obstant això, aquí acaben les similituds. Els EUA transiten per fases més madures del cicle econòmic que la zona de l'euro, com ho palesen la durada de l'expansió, la solidesa del mercat laboral o una inflació més elevada. Les seves respectives polítiques monetàries tampoc no són equivalents. Malgrat que la Reserva Federal esperi, probablement, una mica més del previst a prosseguir el procés de normalització monetària, es tracta, simplement, d'un ajornament. En canvi, en resposta a l'empitjorament de les expectatives d'inflació i sent sensible a l'augment de la incertesa financera i econòmica, el BCE ha obert la porta a relaxar encara més la política monetària al març.

Espanya continua circulant per la via ràpida. En aquest context d'un cert empitjorament internacional, l'economia espanyola exhibeix unes perspectives diferencialment positives. Quan la zona de l'euro creixia el 0,3% intertrimestral en

el 4T, Espanya registrava un avanç sensiblement superior, del 0,8%. Mentre que es demora la recuperació als països de la moneda única, aquí es manté sense canvis el creixement previst per al 2016. Aquest contrast deriva d'una combinació de factors globals que beneficien, en especial, el nostre país (en particular, l'abaratiment del petroli, que va permetre un estalvi en la factura energètica equivalent a l'1,3% del PIB el 2015), però també de l'evolució d'aspectes de caràcter intern. Així, per exemple, el bon to del mercat laboral i l'absència de pressions inflacionistes continuen donant suport al consum. La recuperació del sector immobiliari, que es reflecteix tant en l'evolució de les transaccions com en els preus, apunta a l'evolució de la inversió en construcció, que es beneficia, com succeeix, també, amb la inversió en equipament, de la clara recuperació del flux de nou crèdit cap a l'economia. Per descomptat, moltes d'aquestes dinàmiques són el resultat dels intensos processos d'ajust i de reforma dels últims anys (guanys de competitivitat, despallanquejament de les famílies i de les empreses, sanejament bancari, etc.). Si l'entorn de l'economia espanyola acaba prenent un camí més costerut del que ara esperem, la necessitat de mantenir les ambicions reformistes s'intensificarà. Però, fins i tot si aquest episodi de menor creixement mundial acaba sent temporal, mantenir una via de creixement sostenible elevat exigirà perseverar en l'agenda de la modernització i de la regeneració econòmiques.